Ч. 135 (13.083). Львів, середа 22. червня 1932. Opłata pocztowa zapłacona ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 26·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Осторога для американців і канадійців.

Тернопіль, дня 19 червня 1932.

Господарська скрута, що панує тепер у світі, не поминула й заморських країв, між ними Злучених Держав Північної Америки і Канади. До тих держав у передвоєнних часах плила сильна еміграційна струя нашого населення зі Східної Галичини, з Лемківщини (до Америки) і з української частини Буковини (до Канади). Значна скількість наших емігрантів поселювалася там на стало, приймаючи американське або британське громадянство. Еміграція до Бразилії і Аргентини мала тоді у нас підрядне значіння. В повоєнних часах Америка замкнула зовсім свої кордони для еміграції. В останніх роках сталося це — здається переходово — і в Канаді, куди в рр. 1921—1928 виїхало від нас багато нових емігрантів. Наша заморська еміграція спрямувалася тоді до південно-американських держав, у першу чергу до Аргентини, а дещо до Бразилії, Уругваю і Параґваю, де не було значніших еміграційних обмежень. Тепер і там змінилося на гірше, еміграцію сильно обмежено і сьогодні заморська еміграція устала у нас майже цілковито саме з причини згаданих обмежень, бо людського матеріялу, охочого виїхати з краю, є в нас безлік. Головною причиною еміграційних обмежень за океаном є згадана вище господарська скрута, що не скоро уступить.

Тепер ми свідками противного явища, незнаного перед світовою війною. До Европи, отже і до нас, вертають тисячі емігрантів, що нераз довгий час побували за океаном, зневірившися у поправу своєї долі на новому місці. Вертають не лишень ті, що формально не зірвали зі старою батьківщиною, задержуючи її громадянство, але не рідкі є випадки повороту і тих, що натуралізувалися в Америці чи Канаді, приймаючи американське чи там британське громадянство. Натуралізовані громадяни південно-американських держав зправила до нас більше не вертають.

Назагал европейські держави не роблять перепон у повороті й у набуванні варстатів праці (передовсім землі й взагалі нерухомостей) для своїх колишніх громадян, котрі легко відзискують своє давне громадянство. Це роблять вони у власному інтересі, бо натуралізовані реемігранти розпоряджають зправила більшою готівкою, котрою скріпляють народне господарство старої батьківщини. Старі держави зискують при цьому і морально тому, що реемігранти своїми відомостями і досвідом вносять у життя нові цінности.

У Польщі є дещо інакше. Тут рішають не господарські а національно-політичні мотиви. Більших, або і зовсім ніяких перепон не мають тільки реемігранти польської народности, а почасти і жиди. Для них здобуття польського громадянства — чиста урядова формальність. Легко і без трудів одержують від Ради Міністрів дозвіл набуття землі і тоді, коли остають і на дальше американськими чи британськими громадянами.

З чужими громадянами української народности поступається тут інакше. У повній гостроті примінюється до них постанови закону з 20 січня 1920 про громадянство польської держави (В.З.П.Р. ч. 7, поз. 44), котрий каже: Надання польського громадянства може слідувати на просьбу особи, що хоче його одержати, коли викаже: 1) що провадила бездоганний спосіб життя; 2) що пробуває стало принайменше від десяти літ в границях польської держави; 3) що має средства удержання або зарібкування для себе і своєї родини і 4) що знає польську мову“. Безоглядно пристосовують відносно наших реемігрантів, що стараються за польське громадянство, передовсім уступ 2) арт. 8 згаданого вище закону. Ніхто з них, очевидно, не мешкає в Польщі стало 10 літ і тому всі їх заходи для набуття польського громадянства остають безуспішні. Про інші причини (пр. уступу 1) і не згадую. У цій справі рішає фактично постерунок поліції, що все пильно стежить за політичною „благонадьожністю“ громадян. А відомо, на думку польської поліції, українці завсіди щось микитять з цією благонадьожністю і зправила є у неї „політично підозрілі“. Польське громадянство надає воєвідський уряд після власної свобідної оцінки, якої не можна оспорювати, а так що неґативне рішення затвердить міністерство внутрішніх справ, шляхом позву до Найвищого Адміністраційного Трибуналу. Кому адміністраційна влада хоче надати польське громадянство і перед 10 роками, то надасть, а може його не надати, хочби інтересований мешкав у Польщі й 20 років і мав всі вимоги з арт. 8.

Неменше убивчим для наших натуралізованих реемігрантів є постанова польського закону про набування чужинцями нерухомостей з 24 березня 1920 (ВЗПР ч. 31, поз. 178). На основі арт. 1 цього закону чужинець може набути в Польщі нерухомість тільки на основі попереднього дозволу Ради Міністрів, а набуття нерухомостей чужинцями без такого дозволу є неважне, про що рішає суд (арт. 7 згаданого щойно закону). Натуралізованому за океаном українцеві такий дозвіл безмежно тяжко добути так, як після слів евангелії тяжко перейти верблюдові крізь ухо голки.

Не говорю на вітер. З моєї власної адвокатської практики знаю багато випадків трагедій натуралізованих реемігрантів українців на тлі саме вище згаданих польських законів. З цілої низки відомих мені фактів для приміру наведу два.

Перший випадок. Громадянин Василь Петрусяк, роджений 7. серпня 1901. у Воробіївці, пов. Тернопіль і там колись приналежний. Був в українсько-галицькій армії, з нею в 1919 р. перейшов за Збруч і перебув там чотирокутник смерти. В 1920 р. з відділами УГА Кравса дістався до Чехословаччини, а звідси в 1922 р. до Злучених Держав. Там приняв американське громадянство, а доробившися поважнішого гроша, перед трьома роками вернув до рідного села. Як хлібороб набув у своєму селі при парцеляції за високу ціну кільканацять морґів ґрунту, збудував хату і господарські будинки, набув інвентар і зачав взірцево господарити, не знаючи нічого про згадані вище польські закони. Оженився, став батьком. Аж нараз одержує приказ опустити границі Польщі. Чоловік статочний, супроти Польщі зовсім льояльний, вніс подання про надання польського громадянства. Воєвідський уряд в Тернополі його просьбу відкинув. Внесений відклик неполагоджений. Не помогла навіть протекція дуже впливових поляків. Його виселюють з Польщі. Остаточно дозволяють на короткий побут для ліквідації інтересів. Речинець, означений в американському пашпорті на побут за кордоном, минув і він під загрозою, що до Америки не буде міг вернути. Рідня його не має польського громадянства, її також не пустять до Америки і її будучність невідома, бо жде її виселення з рідного села, котрого ніколи з роду досі не опускала. Важкою працею придбане майно пропаде за безцін.

Другий випадок. Громадянин Семен Богачик, роджений 21. лютого 1869. в Збаражі і там давніше приналежний. Походить зі старої міщанської родини осілої в Збаражі з давних давен. По відбутті служби в австрійському війську, став міським поліцаєм в Збаражі, а опісля возьним при ц. к. повітовому старості таmже. З вдачі і з титулу своєї служби чоловік архильояльний супроти кожної власти. В 1900 р. виемігрував до Злуч. Держав, звідки до Збаража вернув щойно по 30 роках, себто в 1930 р. Дуже тяжкою працею і незвичайною ощадністю здобув готівку понад 20.000 долярів. Американське громадянство приняв щойно в 1924 р. і ще з Америки набув в рр. 1929 і 1930 недвижимости в краю не знаючи, очевидно, нічого про згадані у цій моїй статті польські закони. По повороті до Збаража поширив ще свою нерухому власність. Міська рада родинного Збаража, якої членом є і його рідний брат, одноголосно рішила надати йому право приналежности, що є основою набуття польського громадянства ще перед упливом десятилітнього сталого замешкання в Польщі. У наданні йому польського громадянства не було ніяких законних перепон. Одержав навіть посвідку політичної „благонадьожности“. Вніс подання про надання йому польського громадянства, котре воєвідський уряд в Тернополі відкинув. Внесений до міністерства рекурс ще не полагоджений, а польська влада вже його виселює з краю, бо скінчилася в міжчасі важність його американського пашпорту. Не полагоджено ще досі також його просьби до ради міністрів про дозвіл на набуття нерухомостей. І цього 64-літнього старця, бездітного вдівця готова сьогодні Америка не приняти, а Польща як небажаного чужинця відси викидає. Покищо і йому тимчасово продовжено час побуту на ліквідацію його справ. Думав зложити свої старечі кости на рідній землі, нині для нього законно чужій, а тепер невідомо де склонить свою голову до вічного сну.

Якраз сьогодні прочитав я в „Ділі“ (ч. 129 з 14 ц. м.) листа гром. Михайла Кумки з Вінніпеґу, Канада, в 21 жовтня ц. р. під заг. „Вертати до краю, чи ні?“ Редакція „Діла“ дала йому сама коротку відповідь, загально вірну, в одному лишень нестислу. А саме, перед поворотом до краю, ніхто з натуралізованих громадян не може набути згори польського громадянства. Щоби його набути, мусить безумовно вернути до Польщі. А це, як вказують наведені приміри, річ безмежно ризиковна, а ще й для українця.

Медицина знає одну душевну недугу, що зветься ностальгія. Викликує її безмежна туга на чужині за рідною, за батьківщиною. На неї нездужає чимало наших емігрантів за океаном. Ліком поворот до краю. Для натуралізованих поворот на стало до теперішньої Польщі неможливий. На стало остати тут не можуть і тому на стало безумовно не повинні вони вертати.

Інакша справа з тими, що вертають до краю з польським пашпортом себто таких, що за океаном не натуралізувалися. Ті, якщо мають готівку, повинні рішучо вертати до краю. Земля тепер тут дуже дешева, перепони в її набутті не будуть мати, бо доволі обмеження усунула сама тверда дійсність і господарські потреби життя. Для таких є тепер нагода основати для себе в краю трівкий варстат праці.

Доля натуралізованих (на думці маю — розуміється — тільки українців) тут покищо припечатана. Як посол порушував я цю для нас пекучу справу у польському соймі в часі минулої сесії, але безуспішно. Рація польської національної політики у польських рішаючих чинників взяла і бере дальше верх над невідкличними потребами господарського життя. Супроти такої польської ментальности ми тут безрадні.

Всеж таки одна справа є, коли йде про інтерес громадян Америки чи Канади відносно набування ними нерухомостей у Польщі. Міжнародне право знає т. зв. реторзію — відплату. Про справу натуралізованих громадян Америки чи Канади повинні заговорити там на місцях. В Канаді може це зробити наш посол Лучкович, що недавно був тут у нас, а й у Вашинґтоні не тяжко буде знайти конґресмена чи сенатора, що на домагання наших громадян порушить цю болючу для нас справу.

Д-р Степан Баран.

З Радянської України.

ТРАНСПОРТ УКРАЇНИ.

(УП). Підчас осінньо-зимових перевозів 1931/32 року українські залізниці працювали богато краще, як у 1930/31 році. В останньому квартáлі 1931 р. українські залізниці перевезли 17,4 міл. тон вантажу, а за перший квартал 1932 р. 25 міл. тон, тобто в 44% більше. Пересічний добовий перебіг паротягу в першому кварталі 1932 виносив 158,1 км. супроти 138 км. в 1931 р., а вагона 90,3 км. супроти 59,7 км. Псування паротягів зменшилось 5 разів, а неподавання паротягів під потяги в 15 разів. Мимо тих всіх поліпшень пляну не виконано повністю. Українським залізницям ще багато недостає до нормальної праці. В 4-му кварталі 1931 виконано плян на 80,90%, а в першому кварталі 1932 на 87,4%. На протязі цього цілого року українські залізниці мають перевезти 125 міл. тон вантажу. Зокрема з Донбасу потрібно щодня вивозити 8500 вагонів. До кінця року пересічний перебіг паротягів мав би збільшитись зі 158,1 км. ефективного перебігу в першому кварталі на 178 км. в четвертому, а перебіг вагону на 128 км. Корисна робота паротягу малаб дійти до 11 год. на добу, а вагону до 8 год. 30 хвилин. Щоби виконати цей плян, треба посилити працю всіх залізничих організацій до максімум. До початку цьогорічних осінньо-зимових перевозів треба відремонтувати 3148 км. головної колії, змінити шин на 211 км., поліпшити водопостачання і ремонт ітп. До вересня треба перепустити через ремонтні варстати України 2250 паротягів та основно переглянути 6385 вагонів. Це є величезна праця. Далі треба всюди при ремонтних варстатах заложити окремі склади з запасовими частинами для паротягів та вагонів з запасом їх принайменше на місяць, щоби робота йшла скорішим темпом. („Комуніст“ з 27. 5. 1932).

З життя українців у Львові.

Праця Комітету будови церкви СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95.

Комітет будови церкви СС. Василіянок, що уконституувався після вибору дня 8. травня під проводом о. кан. . Дзеровича розпочав негайно свою працю. Постановлено, що Комітет буде відбувати свої повні засідання раз у місяць кожної першої суботи місяця для вирішування засадничих справ. Зате подрібну працю передано поодиноким (5) комісіям, які теж потворено на другім засіданні 15. травня. *Організаційна комісія* (гол. п. Ганулянк) взяла на себе обовязок перевести орґанізацію в першу чергу дільниці Вулька—Новий Світ, збираючи деклярації від всіх жителів цієї дільниці на суму, яку зобовяжеться кожний сплатити до двох літ чеками на рахунок комітету в ПКО. Після поголовного зорґанізування найближчої дільниці, працю поширять на цілий Львів. *Фінансова комісія* (гол. Марія Рутковська, василіянка) має ціль занятися збиранням жертв поза Львовом у краю та в Америці, зєднуванням субвенцій на ціли будови в маґістраті та деінде та належно орудувати зібраними фондами, щоби не допустити до затрачення вартости зібраного гроша. *Будівельна комісія* (гол. інж. Мудрак) має занятися остаточним виробленням плянів та кошторисів, затвердженням їх у будівельнім уряді, приготуванням будівельного матеріялу та в слушний час самою будовою. *Комісія пресової пропаґанди* (гол. д-р Чубатий) має обовязок пропаґандою в пресі спомагати діло збирання жертв на ціли будови. *Комісія імпрез* (гол. О. Бучацький) має дорогою імпрез причинитися до громадження потрібних фондів.

Постановлено, що на місячних засіданнях повного Комітету голова кожної комісії обовязаний зложити звіт із місячної праці комісії та предложить до вирішення справи, які насувають самій комісії сумніви.

Трете пленарне засідання Комітету відбулося в суботу 4. червня. о. кан. Дзерович подав до відома, що зголосив істнування комітету на поліції та що вироблено вже для нашого комітету чекове конто в ПКО та замовлено чекові блянкети. Рішено додатково кооптувати в члени комітету о. кан. В. Лициняка. Голова орґанізаційної комісії подає до відома, що комісію побільшено до числа ок 30 осіб, які переняли між себе поодинокі вулиці, з яких кожний співробітник комісії має зібрати деклярації від української людности цих вулиць. Праця в цім напрямі саме розпочалася. В звязку з ріжними пропозиціями, що вплинули на руки голови цієї комісії рішено, що комітет будови не рефлектує на збірщиків за провізією, лише на збірщиків-громадян, бо провізії забирають поважний відсоток збірок. Так само рішено не користати з пропозицій ріжних підприємців, що оферують до розпродажі своі видання, а лиш занятися евентуально власними виданнями, бо тоді й артистично-релігійна та фінансова сторона таких підприємств буде кориснішa. Намічено поширити працю комісії між поодинокими суспільними верствами та організаціями у Львові в напрямі збірки жертв. Голова імпрезової комісії подає до відома, що саме на нинішній день молодь семинара СС. Василіянок підготовила представлення на цілі комітету, а так само добровільні жертви із вступів на Академію в честь гетьм. Мазепи, яку влаштовує молодь, будуть призначені на ту ціль. На 26. червня підготовляється спільними силами усіх трьох львівських шкіл Василіянок — гімназії, фахової школи та семинара свято молоді на закінчення шкільного року. Прибутки із цього свята підуть теж на ту саму ціль. Короткі звідомлення зложили також представники трьох інших комісій. Щасть Боже новому ділу, яке так гарно починається. Слово тепер за українським громадянством міста Львова та черга чинно дати докази зрозуміння ваги нової рідної церкви у Львові. Рух за будовою нових храмів актуальний тепер у цілій християнській Европі, що хоче протиставитися заливові матеріялізму та більшовизму. Німецька католицька преса сповіщає, що в самій Баварії в 1928 р. побудовано 80 храмів. У Берліні католики переробили на церкви: 2 автомобілеві ґаражі, 2 військові уїжджальні, 2 фабричні обєкти та 2 приватні доми, щоби якнайскорше заспокоїти духові потреби вірних. Поляки за 10 повоєнних літ здвигнули у Східній Галичині понад сто храмів, відновили зовсім всі львівські костели, бо у них є зрозуміння, яку подвійну релігійну та національну ролю відграє костел. А що ми за цей час зробили, чи й у нас це зрозуміння таке загальне?

По широкому світі.

Румунія має звернутися в найближчому часі до Союзу Народів з проханням упорядкувати її фінансові справи.

Ґандія і кілька тисяч увязнених гіндусів з причини переповнення анґлійських вязниць мають перевезти на острови Андамани.

При виборах до румунського парляменту жиди рішили поставити самостійні жидівські кандидатури, надіючись здобути 5 до 6 мандатів.

В Ґрацу арештували студента медицини Гохштрасера, що посварившись з батьком, бувшим бурмістром, виконав на нього бомбовий замах.

В Будапешті арештувала поліція 12 студентів за комуністичну агітацію.

—o—

ТИБЕТ ПРОТИ КИТАЙЦІВ.

З Нанкіну повідомляють, що тибетанські війська продовжують офензиву на китайській території, атакуючи китайців здовж головної комунікаційної лінії. Тибетанські війська дуже численні і добре озброєні. Китайці відступають. Ситуація дуже поважна.

—o—

НІМЕЦЬКА МИРОВА ОФЕРТА.

Міністр Райхсвери ґен. Шляйхер в розмові з представником французької аґенції Радіо сказав м. і., що диктатура в Німеччині можлива булаб лише тоді, якби її хотів увесь нарід. Національні німецькі партії бажають щиро союзу з Францією. Німеччина готова заключити з Францією кожну господарську умову, якої бажає Франція. Франція мусілаб признати, що Німеччина не поносить вини за вибух війни. Репарації треба скреслити. Німецький нарід бажає не війни, а мира. Ґен. Шляйхер рад би, щоби Франція це зрозуміла. Він рад би пізнати, на яких умовинах Франція згодилася би на співпрацю з Німеччиною.

—o—

ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО НОВОЇ ПРОТИРЕЛІҐІЙНОЇ КАМПАНІЇ.

Союз воюючих безбожників видав відозву до суспільних і господарських організацій, щоби піддержали його при виладженні програми нової протирелігійної кампанії. Має це статися у звязку зі зростом релігійних настроїв широких мас населення.

—o—

ПРУСЬКИЙ СОЙМ ЗА ВИСТУПЛЕННЯМ ЗІ СОЮЗУ НАРОДІВ.

БЕРЛІН, 20. VI. ПАТ. Пруський сойм приняв голосами гітлерівців і комуністів внесення комуністичної фракції, яке взиває німецький уряд зголосити негайно виступлення Німеччини зі Союзу Народів.

Б. посол ред. Д. Паліїв обвинувачений у державній зраді.

ШЕСТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ПРОМОВА ПРОКУРАТОРА.

Хоча справа Паліїва на перший погляд подібна до інших попередніх т. зв. посольських розправ проти б. послів о. прал. Куницького, Вислоцького, Кохана, Ліщинського і ін., по суті це справа далеко не та і не така сама. Силою натури протидержавних виступів і силою протидержавних тенденцій та протидержавної свідомости обвинувачений Паліїв не мав собі рівного на лаві обвинувачених. Це справа наскрізь політична і тому треба здати собі справу з історично-політичного тла цієї справи та з психольоґічної і політичної сильвети Паліїва.

Тут прокуратор дає нарис тактики українських політичних партій в часі виборів у 1922. році і зміненої тактики в 1928 році, коли рішено використати соймову трибуну для протидержавних — як каже д-р Ліпш — виступів назовні та використати посольські мандати для подібної роботи в краю. Прок. наводить текст деклярації голови Укр. Парл. Репр. д-ра Дмитра Левицького. Всі вічеві промови Паліїва дійсно опиралися на тій деклярації, розвиваючи деякі її уступи та популяризуючи їх у відповідний спосіб. Українські посли рахували на вічність посольських мандатів і особисту ненарушність, з мандатами звязану. Так м. ін. робив колись б. пос. Брайтер, який між каденціями виїздив за кордон та вертав з мандатом і недоторканістю у краю. Виступи послів на краєвім терені характеризувала легкодушність, бо ніхто з тих послів не здавав собі справи з відповідальности перед правом. Прийшов час платити рахунки і тепер має їх заплатити також Паліїв.

Справа є політична й обвинувачений виступає як політик і як у всіх таких політичних справах — судити треба не діла, лише чоловіка за його діла. Найкраще схарактеризував себе сам Паліїв, як українського державника. Характеризує його теж стаття у брошурі „Ukraine unter der Fremdherrschaft“, в якій пропаґує німецько-український союз проти Польщі на зразок курфірста Фридриха Вільгельма, що звязався на короткий час з Хмельницьким. Їздив Паліїв часто за кордон — що є річю для кожного корисною і приємною. Але Паліїв їздив або до Берліна, або до Відня, або до Праги, або до Женеви — себто до центрів українських націоналістів, які визнають лише підпольну роботу. Тут прокуратор присвячує окремий уступ ОУН, а

політичній надбудові УВО, та зокрема особі полк. Коновальця, як „некоронованого президента української держави". В краю заступав Паліїв завжди скрайне крило УНДО і нині є в УНДО-і репрезентантом тої опозиційної національної фронди, ведучи відповідну кампанію на сторінках „Нового Часу".

Виступаючи в ролі педагога обвинувачений учив гуцулів державно-політичної географії і міжнароднього права. Але в тій педагогіці зачіпив зміст §§ 58 і 65 карного закону. Промовець старається це доказати відповідною інтерпретацією тих параграфів і підтасовуючи під оту інтерпретацію відповідне насвітлення вічевих промов обвинуваченого. Прокур. дає сумаричний перегляд усіх 10-ти віч, про які мова в 10-ти перших головних питаннях. Зупиняється теж на „сіянню ненависти і погорди" до польської держави та її органів. Про окремі віча говорить коротко, спираючись виключно на зізнаннях свідків прокуратури й акту обвинувачення.

У висновках прок. ще раз підкреслює тенденцію промов Паліїва, якою було підбурення (на думку промовця) гуцулів до збройної боротьби проти польської держави. Говорити про культурну, освітню й економічну боротьбу — це фрази, бо колиб навіть кожний гуцул скінчив з факультети а свідомість економічна гуцулів довела їх до фабрикації швайцарського сира, то й тоді такі поклики і промови моглиб викликати непорозуміння. Про негайне повстання і негайну революцію не було мови, але мова була про психічну і організаційну підготовку до революції в такому моменті, як нпр. той, що його використав для себе курфірст Фридрих Вільгельм. Все це підходить цілком під букву і зміст § 58 ц.

Зате сам прокуратор стверджує, що в двох випадках розправа виявила безпідставність закидів акту обвинувачення. Цими випадками, це передовсім закид про виступ Паліїва на вічу в Надвірній: з розправи виявилося, що Паліїв не казав „хрунів" „tępić" лише „piętnować", що не підлягає карі. Другий випадок — це віче в Жабю-Ільчім, на якім Паліїв гостро виступав проти поліції, наводючи подію з розриттям могили на Лисоні. Зізнання б. посла Целевича, які заслуговують на повну віру, доказали безперечно, що такий факт на Лисоні дійсно мав місце і що тамошні одиничні поліціянти виявили „absolutne zbydlęcenie", яке мусить обурити кожну людину. Тому пятнування таких випадків навіть у найрізкіших словах не підлягає карі, — приймаючи, що мова була лише про даний випадок а не загалом про органи поліції.

Прокуратор ділить розправу на 3 групи: 1) те, що сам обвинувачений сказав про себе, 2) те, що сказали свідки доказові і 3) свідки відводові. Зізнання Паліїва у 1 дні розправи та його відповіди на запити прокуратора — цей останній вважає повним признанням обвинуваченого до вини і найкращою підтримкою становища прокуратури. Після тих зізнань можна вже було закінчити розправу і засудити Паліїва. Щодо свідків доказових, то треба мати на увазі чотиролітній термін, який минув від часу інкримінованих віч і вплинув на „ослаблення памяти" доказових свідків. Знову ж щодо свідків оборони, то деякі з них „пересадили сакраменти", представляючи промови Паліїва у такому лагідному світлі, що сам обв. почував себе незручно і мусів відповідними запитами звертати свідкам увагу, що знову аж такими надто „льояльними" його промови не були. Коли нпр. один зі свідків оборони сказав, що Паліїв впевняв вічевиків, що українцям є „дуже файно" у Польщі, то сам прокуратор є тої думки, що аж „дуже" файно українцям у Польщі не поводиться.

Наприкінці вертає прок. до суто-політичного характеру справи, при чому багато уваги присвячує правам і обовязкам послів, посольській присязі на вірність РП. і надуживанню конституції. Засаднича декларація укр. послів у соймі мала — на думку д-ра Ліпша — маніфестаційний характер, однак обвинувачений використав її як „канву" для своїх масових протидержавних виступів. Зокрема прок. каже про „мішаний етнічний характер" Східної Галичини і проблему „вспулжиця". На самому кінці кидає фразу: чи коли би в нинішньому моменті українці в Польщі могли перевести в діло принцип самовизначення і польські ґарнізони відійшли за за Сян — чи й сам обв. Паліїв не подався би за Сян разом з польськими ґарнізонами...

*

Говорив прокуратор півтори години. Після короткої перерви прийшли до слова оборонці.

ПРОМОВА ОБОР. Д-РА СТ. ВИТВИЦЬКОГО.

Навязуючи до слів прокуратора, що судити треба не діла обвинуваченого а його особу за діла — промовець представляє фактичний стан тих діл. Протидержавну роботу ведеться конспіративною пропаґандою або організацією революційних сил і засобів. Ні одного ні другого в ділах обв. Паліїва не було. Говориться багато про змагання за відірвання українських земель від цілости польської держави. Відірвання може наступити або збройним повстанням або на випадок війни. Про повстання безборонних селянських мас проти збройної сили війська і поліції не може думати не то політик, а й кожна людина. Щодо воєнних можливостей, то це питання такого спеціяльного нового укладу міжнародніх сил, що говорити про це нині на посольських вічах — зовсім не час і не місце. Обв. Паліїв взивав не до діла, лише до думки, до плекання ідеалів.

Обвинувачений боронився сміливо й отверто, не вдаючись у крутійства. Саме тому не треба його зізнань тенденційно насвітлювати. Опісля оборонець переходить подрібно зізнання самих свідків прокуратури на доказ, що у промовах Паліїва не було покликів до активних виступів проти Польщі, лише до органічної праці на місцях. Говорив обв. завжди про всі українські землі, в Польщі і поза Польщею, виступаючи передовсім проти більшовиків і Росії. Ці промови мали характер декларацій по лінії національних ідеалів і лише людина вікчемна відмовляється їх та соромиться чи скривається з ними. Ті ідеали є зафіксовані в програмах усіх істнуючих політичних партій, яких влада не розвязує і не думає розвязати. Вони мають теж найвищу санкцію — санкцію пролитої крови.

Обор. пригадує історію т. зв. автономістичного внеску Станислава Смольки в галицькому соймі в рр. 1867-8 і цитує оригінальні тексти тодішніх промов марш. Земялковського і Голуховського, галицького намісника, які в часах найбільшої реакції в австро-угорській монархії взивали до єдности національної усіх поляків в Австрії і поза Австрією, казали про насильне й односторонне прилучення поляків до Австрії, перестерігали перед зреченням національно-державних прав і радили саме на підставі тих прав домагатися такої найширшої самоуправи (автономії) в границях Австро-Угорщини, яка запевнилаб розвиток усіх національних цінностей.

Обор. спростовує деякі подробиці з промови прокуратора про зізнання деяких свідків.

Заяви обвинуваченого, що він є націоналіст, не треба розуміти так, наче би він належав до групи націоналістів, які признають лише насильну боротьбу з іншими націями і державами. Є теж інші націоналісти — до яких належить і обвинувачений, — які хотять і змагають до плекання усіх національних цінностей та стоять на становищі історичних прав нації, котрі мусять швидше чи пізніше здійснитися.

Оборонець з признанням стверджує „високу атмосферу чистої справедливости", яку беріг на судовій салі предсідник трибуналу та заапелював в імя тої справедливости до лави присяглих звільнити обвинуваченого від вини і кари.

(Д-р Ст. Витвицький промовляв несповна одну годину.)

ПРОМОВА Д-РА В. СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

Прегарну у формі і змісті, виголошену з великим патосом та одночасно з великим зрівноваженням і фаховим знанням промову д-ра В. Старосольського подамо з технічних причин завтра. Зазначимо, що вона зробила велике вражіння і присяглі судді вислухали її з найбільшою увагою.

РЕПЛІКА ПРОКУРАТОРА.

Прок. д-р Ліпш коротко реплікує д-рові Старосольському, торкаючись ще згадуваної статті у німецькій брошурі. Щодо розмов Паліїва з Корфантим у Бересті — то вони в ніякій мірі не можуть вплинути ані на користь ані на некористь обвинуваченого.

ОСТАННЄ СЛОВО ПАЛІЇВА.

Обвинувачений заявляє, що він не признає тези, що політик є синонімом крутія і тому застерігається проти твердження прокуратора, що він хотів замазати фактичний стан речей і викрутити фактичний зміст своїх виступів.

ВЕРДИКТ ЛАВИ ПРИСЯГЛИХ.

Після короткої поуки предс. трибуналу про зміст дотичних §§ к. закону, судді присяглі пішли на нараду, яка тривала рівно дві години.

Відповіди на головне питання у напрямку державної зради:

1) Віче у Шешорах 6 так 6 ні; 2) віче у Товмачику 5 так 7 ні; 3) віче у Іваніцях 6 так 6 ні; 4) віче у Пилипах 6 так 6 ні; 5) віче у Ключеві 4 так 8 ні; 6) віче в Печеніжині 6 так 6 ні; 7) віче в Косові 6 так 6 ні; 8) віче у Коршеві 6 так 6 ні; 9) віче у Ґодах 6 так 6 ні; 10) віче у Жабю-Ільчу 5 так 7 ні; 11) віче у Шешорах (§ 65) 2 так 10 ні; 12) віче у Печеніжині (§ 65) 3 так 9 ні, 13) віче у Жабю (викликання погорди до поліції, справа Лисоні) 12 ні: 14) віче у Львові (§ 65 а)

Економічний огляд.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

Положення на фінансовому і товаровому ринку.

Скрізь великий застій. Цінні папери не находять покупців, а через те курс їх низький, запотребування девіз через постійне меншання імпорту корчиться щораз більше. Лиш золоті монети (долари і рублі карбовані в Голяндії) мають успіх. Та це явище нездорове, бо вказує на тезаврования золота з народніх масах. У промислі тіснота: недостаток консумента гальмує розгін фабричних машин. Збут у краю вугілля дуже малий, а в Данціґу знов появилося конкуренційне англійське вугілля. Гутництво ледви клигає. Текстильний промисл у Лодзі має ще в додатку страйк робітників. Обороти торговлі заєдно меншають. Ще сяк-так є попит на предмети першої потреби. У заграничній торговлі біланс дуже сумний. Його травнева активність доходить тільки до 4.8 міл. золотих. Вивіз у порівнанні з квітнем зменшився на 18,150 тисяч зол., а ввіз на 5.669 тисяч.

Вимінна торговля.

Тип вимінних трансакцій поширюється все більше у міжнародніх господарських взаєминах. Слід згадати про кілька фактів у Польщі з царини вимінної торговлі. Саме підписано умову з Радянщиною, яка замовила залізних виробів 70 тисяч тон вартости 22 міл. золотих у заміну за тютюн, риби і футра, які знов Польща зобовязалась купити у СРСР. Так само турецький уряд запропонував Польщі бавовну, родзинки, шкіру і тютюн в заміну за машини, текстильну, хемікалія і папір.

Державні довги, їхня амортизація і відсотки.

Саме оголосили офіціяльні дані дотично державних довгів Польщі. На 1. січня ц. р. внутрішні довги рівнялись 455.646 тис. зол., а зовнішні 4,569.838 тис. Найважнішим вірителем Польщі є Зл. Д. П. А., яким вона винна 2,701.398 тисяч зол., себто майже 60 проц. всіх її закордонних зобовязань. На другому місці стоїть Франція з 802.998 тисяч зол. або 18 проц. заграничних довгів, на третьому Швеція (299.019 тисяч), а на четвертому Англія (214.812 тисяч). Річні видатки Польщі у звязку з амортизацією тих довгів і плаченням відсотків рівні приблизно 350 міл. золотих. В тому міститься рати і відсотки від воєнних довгів і від т. зв. реліефових позичок у сумі 116 міл. золотих, щодо яких істнує можливість дальшої прольонґати на теперішній конференції у Льозанні.

МІЖНАРОДНЯ ХРОНІКА.

Між конкуренцією і порозумінням.

Катастрофальна редукція міжнародніх торговельних оборотів, загострює все більше конкуренційну боротьбу експортуючих держав, поширює скалю дамнінгового вивозу, спричинюючи все більші втрати дотичних галузей промислу. Коли ж ці втрати стають дошкульні вже не одній-двом із експортуючих держав, а відчувають їх усі або більшість конкурентів, починаються спроби порозуміння. Ці спроби часто невдатні. Ось скільки відбулось уже вугіллярних конференцій і жодна не поладнала питання всесвітнього збуту цього важного палива. Безвислідно скінчилась теж недавня нюйоркська конференція, розбиваючись об домагання Радянщини. На 29. ц. м. призначені нові сходини міжнародніх нафтарів у Парижі. Від більшовиків залежить, чи покінчаться вони врешті позитивним результатом. Саме покінчилась деревна міжнародня конференція у Відні, але порозуміння осягнено тільки частинно. У постійну комісію, яка має реґулювати вивіз дерева, ввійшли лише делеґати 6 держав (Польща, Австрія, ЧСР, Лотва, Югославія і Румунія). Радянський делеґат Брон, що вже монтує другий союз (СРСР, Финляндія, Швеція) застерігається, що тамта комісія не є міжнародня. Недавно теж дійшло до порозуміння цукровиків (брукcельська конвенція), яке обмежило вивіз, а з тим гостре конкурування тих, що продукують для світового ринку. У Стамбулі знов зійшлись на початку цього місяця делеґати держав, які продукують тютюн на вивіз (Туреччини, Греції, Болгарії та Югославії), та з уваги на важку ситуацію на міжнародньому ринку визначили деякі напрямні, що їх спільно мають триматись при збуті тютюну.

В. Н-вич.

і так 11 ні; 15) віче у Надвірній (§ 65 а) 4 так 8 ні; 16) віче у Надвірній (підбурювання проти частини громадян, про „хрунів") 12 ні.

Відповіди на питання додаткові в напрямку заворушення публичного спокою: щодо Коршева 8 так 4 ні; Печеніжина, Косова і Жабя 10 так 2 ні; всіх 6 інших віч 11 так 1 ні.

Прокуратор вносить на підставі цього вердикту признати обв. винним заворушення публичного спокою. Злагіднюючою обставиною є частинне признання до вини, обтяжуючою — що був уже за подібний злочин караний.

Обор. д-р В. Старосольський звертає увагу, що обставина попереднього покарання не обтяжує обвинуваченого, бо ця кара була скреслена амнестією. Вносить признати злагіднюючою обставиною повне признання до вини, момент схвилювання серед вічевої атмосфери та ідейні мотиви.

ПРИСУД.

Після короткої наради суд, взявши під увагу злагіднюючі обставини, *засудив Дмитра Палїїва на 3 роки важкої вязниці* з зарахуванням слідчої вязниці (14 місяців) і покриття коштів процесу.

Як злагіднюючу обставину прийнято частинне признання і незабезпечену родину, яка булаб наражена на великі втрати при більшому засуді. Обтяжуюча обставина — багатократне повторювання злочину, яке вимагало докладної надуми.

Оборона зголосила касацію.

Велика дискусія про Галичину в анґл. Палаті Льордів.

(Власна телеграма.)

Останнього четверга в англійській Палаті Льордів йшла велика дискусія на тему міжнародніх зобовязань принятих Польщею супроти національних меншин. Льорд Бакстон ствердив між іншим, що міжнародній договір у справі Галичини — нарушено, тому, що право прилучення Галичини до Польщі було дане тільки на умов: спеціяльної автономії для неї. Він виступив із гострою критикою Ліґи Націй, домагаючись від англійського уряду енергійного виступу в Женеві. Після цього льорд Дікінсон виголосив довшу промову в обороні цієї тези і заповів петицію від Бритійського Союзу на Лізі Націй. Льорд Сесіль пригадав пацифікацію і осудив факт, що жертви цієї пацифікації не дістали ніякого відшкодування.

Зупиняється теж на поведінці супроти політичних вязнів у Польщі. Міністер війни Гейльшгем виголосив в імені уряду довгу заяву щодо охорони меншин і висловив остаточне бажання, щоби між польським урядом і українським населенням прийшло до порозуміння.

—o—

Великий здвиг народнього духа.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА У ЛЬВОВІ.

Після недавного величавого рідношкільного Свята Молоді, присвяченого грядучому поколінню, Зелені Свята принесли знову великий здвиг патріотичних почувань українського громадянства у Львові, присвяченого тим, що відійшли. Здвиг тим торжественніший, бо звязаний свіжою памятю з найбільшим історичним моментом останньої доби. Українське громадянство ходило зложити поклін тим, що спочили на обох львівських цвинтарях, поляґши за найвищий ідеал нації. На могилах борців обєдналася невмируща і невгнута душа народу одним споґадом про минуле й одним хотінням щодо майбутнього.

Була виїмкова, як на теперішні часи, гарна погода, коли першого дня Зелених Свят, між 3 і 4 год. пополудні розвинувся на вул. Янівській згідно з установленим пляном величезний похід. Чоло його доходило вже до цвинтарних воріт, а кінцеві ґрупи все ще ждали своєї черги в бічних вулицях, що виходять з Єзуїтського городу на вул. Казимирівську. Ціла Янівська вул. виповнилася по береги нестримною течією густої людської маси, перетканої і вимереженої прегарними красками вінків, синьожовтих і червоних лент, що маяли в повітрі і з вінків і з прапорів і церков. хоругов, до чого прилучувалися золотисті, червоні й фіолетові ризи духовенства, живописні народні строї дівчат і ріжнокольорові одяги жіноцтва. І плила ця течія при звуках коріз, то орхестри, то церковних дзвіночків, то релігійних співів. Враження, яке на довгі часи западає в глибину душі.

Не могучи покищо зелено-святочного походу сфільмувати, мусимо вдоволитися побіжним вичисленням поодиноких ґруп. Отже на самому переді несли 57 вінків від ріжних установ, організацій, шкіл, тощо. Вінки із зелені та живих квітів, але між ними багато тернових. На синьо-жовтих або червоних лентах відповідні написи („борцям за волю" і т. п.). Опісля довгі ряди старшої молоді, вищих і середніх шкіл, дальше всі народні школи, дівчата в народніх одягах, багато вінків, ще більше китиць свіжих квітів. Сердешні маленькі дівчатка й хлопята двигали цілі снопи квітів, щоби зложити їх на дорогих могилах. Дальше дівочі школи (ґімназії й семинарії), знову вінки, між ними один чудовий із самих блаватів, прапори, хор „Бандурист", знову дівочі школи, хор „Сурма", дальше прапори ріжних товариств, за ними Міщанське Братство, Т-во „Зоря", б. старшини УГА, посли, представники ріжних інституцій, представниці жіноцтва і довгі ряди громадянства. Вкінці безконечний ряд церковних процесій з братствами і духовенством зі всіх міських і передміських парохій, між ними хор читальні із Замарстинова і хор питомців духовної семинарії. В цілому поході, що заняв середину вулиці й оба хідники, взяло участь до 10 тисяч народу, не числячи тих мас, що іншими вулицями прибули просто на цвинтар. Весь цвинтар і довколишні узгіря були переповнені людьми.

Увага всего того народу була спрямована на окр. чотирокутник з могилами стрільців УГА. Тут під високим хрестом, наложеним терн. вінками, Впреосв. епископ Ів. Бучко відправив в окруженні численного духовенства панахиду, після чого о. Каштанюк виголосив гарну патріотичну промову. Співали сполучені хори, а крім того „Вічная память" відспівав окремий мішаний хор. Були теж молитви на окремих могилах, воєнних і приватних, між іншим на могилі Басарабової.

Перший раз цього року приходиться записати інцидент з поліцією. Біля будинку залізничої дирекції (ріг вул. Міцкевича і Зиґмунтівської) поліція відобрала терновий вінок від III. Сокола, а тих, що його несли арештувала (опісля мабуть пустила), хоч таких тернових вінків принесли на цвинтар багато.

На розі вул. Красіцьких і Городецької поліція хотіла відобрати другий терновий вінок, що несла процесія з Богданівки. Жінки станули в обороні вінка, а тоді один кінний поліцай вїхав конем між нарід, бючи шаблею довкола, а піші поліцаї почали бити нарід кулаками, а навіть баґнетами. Скалічені баґнетами є Стефанія Королишин, 12-літній хлопець Олійник і інші люди з Богданівки. Для докладности зазначуємо, що Стефанишинову скалічив баґнетом пшодовнік ч. 48; він бив теж інші жінки та діти. Помагали йому відбирати вінок поліцаї ч. 537 і ч. 1087. Остаточно вінок розірвали на кусники. Підчас того відбирання повстав страшний крик, перестрашені діти покидали хоругови, а навіть одна церковна ікона впала на землю.

Третій інцидент. На вул. Янівській біля костела св. Анни два цивільні „стшельци" з крісами на раменах увійшли в ряди походу і провокуючи українців, викликали збіговище. З трудом удалося цю провокацію зліквідувати мирно.

На Янівському цвинтарі було яких 50 поліцаїв і безліч тайних аґентів. Після панахиди над могилою Басарабової поліція арештувала Івана Яроша з Богданівки і відставила до комісаря в сторожівні, але після списання протоколу, його випустили.

В понеділок, другого дня Зелених Свят, відбувся подібний похід на Личаківський цвинтар, де між іншими спочивають українські вояки з листопадових боїв 1918 р. Панахиду правив о. мітрат Базюк, пориваючу патріотичну промову виголосив о. пралат Кувицький. Народу було більше ніж торік. Цим разом поліція не робила перешкод і всюди правилося та співалося спокійно.

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитости. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

ОСТАННІ ВІСТИ

ВИБОРЧИЙ ПРОТЕСТ З ОКР. СТАНИСЛАВІВ І КОВЕЛЬ.

У понеділок Найвищий Суд оголосив оречення в справі виборчих протестів проти виборів до сойму в окр. Станиславів і проти виборів до сенату в станиславівській окрузі. На основі оречення переведуть судову розправу для переслухання свідків.

Опісля суд розглядав протест із окр. ч. 4 (Ковель, Любомль, Володимир Вол.) і постановив зголошений протест відкинути.

ПРО ЩО ГОВОРИВ ПІЛСУДСЬКИЙ З ПРЕЗ. МОСЦІЦЬКИМ?

Пілсудський відвідав президента Польщі в Цехоцінку, де розмовляв із ним дві години. У варшавських колах кажуть, що розмова на тему закордонної політики, головно Данціґу. Кажуть теж, що справа пакту неаґресії з СРСР стає щораз актуальнішою та що ще цього тижня приїде до Женеви Стомоняков, референт того пакту в московськім комісаріяті закордонних справ.

ВЕТЕРИНАРІЙНА АКАДЕМІЯ БУДЕ ЛИШЕ У ЛЬВОВІ.

Сенат варшавського університету ухвалив зліквідувати в найближчому році ветеринарійний відділ. Подиктоване це передовсім фінансовими трудностями. Так у всій Польщі буде всего лише одна ветеринарійна школа, а саме у Львові.

ЗАВОРУШЕННЯ В БАВАРІЇ.

БЕРЛІН, 20. VI. ПАТ. На знак протесту проти того, що баварська влада заборонила носити однострої, нац.-соц. партія в Мінхені й околиці зорґанізувала пробоєві формації. Вони рано почали концентраційний похід на місто. Сильні відділи поліції заступили дорогу пробоєвикам, що ішли в повному пробоєвому риштунку. В кількох місцях міста ґітлерівці ставили спротив поліції, пробиваючи собі дорогу до середмістя. Біля палати премієра Гельда прийшло до правильного бою, стріляли і ґітлерівці і поліція. На вулицях счинився переполох. Ліквідували ці події весь день. Арештували кількасот пробоєвиків.

ФАЛЬШУЮТЬ ПАПСЬКІ ГРОШІ.

ЧІТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, 19. VI. ПАТ. Фальшівники грошей не пощадили і папської держави. Слідчий суддя папської держави розглядає тепер справу фальшування 50-лірових монет. Поліція старається впасти на слід фальшівників, які найправдоподібніше схоронилися на території Італії.

ЗАМАХ НА ПОЛЬ БОНКУРА?

З Парижа повідомляють, що поїзд, яким їхав Поль Бонкур не міг доїхати до Женеви наслідком залізничого випадку. Поль Бонкур мусів докінчити подорож автом. „Журналь" твердить, що це був саботаж, одначе не устійнили ще, чи саботажник хотів виконати замах на делегата Франції. Слідство ствердило, що шини розійшлися тому, що відкручено дві шруби.

ДОЛЯР ІДЕ ВГОРУ.

На варшавській біржі курс доляра виявляв звижкову тенденцію. В понеділок платили за готівковий доляр 8.91½. Замітне, що курс золотого доляра впав вчора до 8.98.

НОВИНКИ

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.** 792-?

— **Приймаю як давніше в моїм Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. Н а с с.** 2-3

— **Ровери** краєві і закордонні найдешевше поручає **Юліян Ломага,** Львів, Валова 11. 9—20

— **Річні пописи учнів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка** у Львові відбудуться у вівторок 21 червня в год. 8-мій веч. у великій салі Муз. Тов-а, (середні і вищі роки) в суботу 25 червня в год. 7-мій в малій салі Муз. Тов-а (нижчі і середні роки) і в понеділок 27 червня о год. 8-мій вечір (середні і вищі роки). У пописах беруть участь учні кляс фортепяну, скрипки, віольончелі, сольо-співу, та кляс оркестральної і хорового співу. Ціна програмки як карти вступу 50 сот. 2085

— **Шкільні ферії.** Львівська шкільна кураторія розпорядила, щоби всі школи скінчили шкільний рік безумовно 28. червня ц. р.

— **Українські пісні у львівському радіо.** Львівське радіо передаватиме з Варшави концерт Хору ім. Лисенка під дир. Сергія Соллогуба. На концерт складаються: 1. К. Стеценко: „Бурлака молоденький", 2. О. Кошиць: „Ой, на горі пшениченька", 3. М. Леонтович: „Горе тій чайці", 4. М. Лисенко: „Ой пущу я кониченька". 5. З. Сердюк: „Рано вранці я вставала", 6. Г. Давидівський: „Бандура", вязанка, 7. М. Лисенко: „Не тумани", 8. О. Кошиць: „Ой, у лузі", вязанка.

— **Посвячення нової української домівки у Відні** відбудеться в суботу, 25. червня ц. р. в І. окрузі, **Herrengasse** 17 (вхід **Bankgasse** 1). Посвячення доконає о. д-р М. Горникевич, парох церкви св. Варвари. Після відкриття домівки, якого доконає нестор української кольонії у Відні ген. З. Павлюх, відбудеться заходом Українського Клюбу свято з приводу 300-літніх роковин народження гетьмана Івана Мазепи.

— **Нова знижка чи платні здолу?** „Роботнік" повідомляє, що платні державним службовцям зменшають від 1. серпня на 10 проц. Є теж чутки, що платень не зменшать, лише виплачуватимуть від 1. серпня здолу. І так за серпень службовці дістануть платню 10. серпня, за вересень 20. вересня, за жовтень 31. жовтня. З міродатних кол заперечують ці вістки.

— **Одно вияснення.** Від власника відливарні дзвонів пана М. Брилинського дістаємо до поміщення таке письмо: У тижневику „Слово Правди" ч. 9 з дня 19. 6. 1932. зроблено закид скульпторови Сергієви Литвиненкові, що він віддав до відливу бронзові фігури св. Кирила, Методія, Данила і Володимира жидівській фірмі Йолеса, а не укр. фірмі Брилинського, тобто моїй. В імя правди позволю собі у відповідь ствердити, що слідує: Скульптор Сергій Литвиненко, приступаючи до моделювання згаданих вище фігур святих, ще рік тому звернувся до моєї фірми з пропозицією виконати бронзові відливи (з чого пробні части фігур виконано в моїй ліярні), але з огляду на брак місця в моїй дотеперішній робітні на Замарстинові і потрібних до того технічних приладів, далі з огляду на те, що тимчасом я приступив до будови нової модерної ліярні у Львові при вул. Замарстинівській 41, мусів я **часово** відступити від виконання бронзових фігур. А не маючи іншої української фірми, скульптор Литвиненко був спонуканий віддати фігури до відливу у Йолеса. **Мих. Брилинський,** властитель ліярні дзвонів.

— **Пес за 600 долярів.** На виставу расових псів у Львові зголошений м. і. 2-літній пес „Сінг Цар оф Катарі", китаєць, якого власник купив за 600 долярів у Парижі. Дорогий цей пес невеличкий, бо довгий тільки на 22 цм.

— **Крадіж.** Д-рові Карлові Черному (пл. Бернардинська 10) украв злодій в залі тв-а ім. Лисенка при вул. Шашкевича 400 зол. і 30 заставних листів.

— **Самогубство жінки інжиніра.** З поїзду на шляху між Кульпарковом і гол. двірцем вискочила з переділу III. кл. Софія Волинець (Куркова 14), жінка інжиніра-агронома. Поїзд здержали, та зпід коліс добули вже змасакроване тіло, перекраяне на половину.

— **Страшне самогубство батька.** Як ми вже повідомляли, в окружнім суді у Варшаві йде розправа проти кількох службовців Найвищого Суду, обвинувачених у комунізмі. Батько обвинувачених Станислава та Гоноратн Щот, бувший огородник, хотів бачитися з дочкою, щоби, як твердив, спростувати помилку. Дістав відповідь, що поки йде слідство, він не може бачитися з дочкою, а вина його дітей безсумнівна. Після такої відповіди батько вернувся до дому, обілляв себе нафтою і згорів серед страшних мук.

— **Збожеволіла при матурі.** В Пінську 19-літня Розалія Гайскін, учениця місцевої гімназії, підчас здавання іспиту зрілости з математики збожеволіла. Родина ошшила **вивезти** її на лікування до Варшави. По дорозі божевільна в приступі фурії хотіла вискочити з вагону і повисла на дверях вагону. На крик матери один моряк втягнув її назад до переділу. Нещасливу привезли до варшавського шпиталю для хорих на умі.

— **Многолюдна Японія.** На основі оголошеного висліду урядового перепису з жовтня 1931 р. число населення в Японії доходило до 90,396.000 осіб.

— **Над могилою Модеста Левицького.** Наша Редакція дістала такого листа з просьбою помістити його в найближчому числі часопису: Українське Товариство Допомоги Емігрантам з України у Львові приєднує свій жаль до загального смутку з приводу невіджалованої втрати, яку понесло українське громадянство із смертю визначного українського письменника, громадського й політичного діяча і старого ветерана на ниві українського відродження — д-ра Модеста Левицького. Над свіжою могилою невтомного культурного українського працівника — Управа й члени Т-ва схиляють свої голови. **Sit Tibi terra levis,** великий Громадянине! За Управу Товариства: **Юрій Магалевський,** голова; **Федір Дулко,** секретар.

— **Іспит зрілости в прив. семинарії Рідної Школи в Самборі** відбувся під проводом дир. державної семинарії Ястшембського як делегата кураторії від 13 до 18 ц. м.; дипльоми одержали: 1) Бережницька Юлія, 2) Білинська Йосифа Іляріона, 3) Бурка Сесилія, 4) Бий Зофія, 5) Ціґаш Дарія, 6) Децик Ольга, 7) Гарасим Олександра, 8) Городиська Марія, 9) Яц Надія, 10) Калужняцька Ірина, 11) Кот Юліянна, 12) Кучабська Стефанія, 13) Лазурко Ольга, 14) Луцик Яніна, 15) Лукавська Бронислава, 16) Мацан Евгенія, 17) Мацуська Анна, Ольга, 18) Матківська Анна, 19) Пруц Олена, 20) Савдик Марія, 21) Созанська Олена, 22) Стронська Юлія, 23) Таратило Антоніна, 24) Тисовська Стефанія, 25) Ваньовська Ольга, 26) Волосянська Мирослава.

— **Іспит зрілости в прив. учит. семинарії СС. Василіянок в Дрогобичі** відбувся в днях 6, 7 і 8 ц. м. Всі абітурієнтки були допущені до устного іспиту. Іспит зложили: 1) Басараб Юлія, 2) Ваврик Олена, 3) Грицик Олександра, 4) Ґерль Олена, 5) Журавчик Евстахія, 6) Крайчик Осипа, 7) Куц Анна Марія, 8) Кушнір Евфрозина, 9) Малик Теофіля, 10) Мицавка Марія, 11) Покотило Володимира, 12) Попович Олімпія, 13) Радзівіл Олена, 14) Флюнт Марія, 15) Цегелик Ольга і 16) Войтович Олена.

— **Іспит зрілости в жіночій семинарії „Рідної Школи" в Стрию** відбувся в днях 6—10 червня під проводом візитатора кураторії п. Даєвського. Дипльом до навчання в народніх школах одержали: 1) Базилько Марія, 2) Бутковська Іванна, 3) Ганяк Софія, 4) Гищак Іванна, 5) Гуцуляк Ольга, 6) Дзядів Михайлина, 7) Дригинич Надія, 8) Ємець Анна, 9) Зобнів Ольга, 10) Кічак Ірина, 11) Корецька Марія, 12) Кошів Стефанія, 13) Кушнір Олена, 14) Лисенко Софія, 15) Логинська Леонтина, 16) Микитка Евгенія, 17) Мільська Ольга, 18) Онуфрик Ольга, 19) Падох Марія, 20) Пендзерська Ольга, 21) Пилипів Олена, 22) Пристай Іванна, 23) Скульська Ольга, 24) Смик Марія, 25) Собчак Ірина, 26) Стеців Софія, 27) Чикета Евгенія, 28) Швед Стефанія, 29) Юрчишин Стефанія, 30) Яцкевич Надія. До іспиту зголосилося 40 кандидаток. При письменнім іспиті репробовано 4, від устного відступила 1, при устнім репробовано 5, здало іспит 30 кандидаток.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Пекуча справа.

Нарікають переді мною ділові люди:

— Засідання і засідання. Три години, чотири, а як зачеплять за сук то й десять.

— Десять годин?! Про щож говорять?

— Про справи. Один говорить „за", другий „проти", а потім третій, четвертий, десятий повторює слова свого передбесідника, тільки додає на вступі „Як уже мій передбесідник сказав..." Буває, що той передбесідник говорив до речі, але коротко. Тоді „післябесідник" доливає до цього своєї води — і виходить година, а то й дві. Тому й так довго. Прийдеться купити гумову подушечку.

— Хіба дві!

— Не конче, бо бувають часто і фотелі. Але... возьми подушку — образа. А не бери — голова болить. Мені на останнім засіданні мало не трісла. Приперся до одвірка, буджуся — болить...

Багато таких нарікань чую.

А все через нашу типово-галицьку несміливість. Скільки то хиб, невдач, а то й компромітацій ми обминулиб, колиб так більше цивільної відваги!

Плете хтось нісенітниці на відчиті, тоді: „Вибачте, але це все торби січки не варте!"

Напевно не друкував би потім осібною відбиткою...

Торочить хтось на засіданні давно сказане і... ліпше сказане... „Вибачте, але це все тереведені!.. Хто ще забирає голос?.." Тихо. А як забере, то до речі, а як за довго... „Прошу кінчити, бо відберу голос!.." Йшлоб як по маслі.

Але добре то мені стріляти зза плота. Зовсім що іншого просто в очі.

Тому можеб так:

Забрати з усіх саль, де відбуваються засідання, крісла. Прийшов, станув, сказав, вирішив і скоріш до дому — трохи сісти. Щоправда, в статутах виразно написано: „За засідання належиться кожному членові..." і т. д. Але слово „засідання" можна змінити на „застояння" і презенційна марка не пропаде.

Так само і зі зборами. Хто зна, чи не вийшлоб на добро. В православній церкві які довгі відправи, а ні крісел ні лавок. Здрімається вірний — впаде. Тому або не йде, або не спить...

Дуже часто підчас писання фейлетону, трапляється таке, що хтось прийде і знівечить усі мої аргументи. Саме в цій хвилі прийшов один такий чоловік.

І відразу до мене:

— Ви мені радили забрати крісла перед зборами. Нічого не помогло. Пять годин стояли, поспиралися одні на одних і навіть дехто передрімався так... Шукайте якогось іншого способу!

Способу?!... Не так легко!..

Хіба так: Годину „застояння" — на двох ногах, а далі — на одній.

І не витримають довго і не заснуть.

Галактіон Чіпка.

СПОРТ.

ВИСЛІД АВТОМОБІЛЕВИХ ПЕРЕГОНІВ.

Недільні перегони закордонних автомобілістів уладжені львівським клюбом автомобілістів, закінчилися таким вислідом:

Перегонова катеґорія понад 1.5 л. (66 окружень) 1) **Карачіоля** (Німеччина) на Альфа Ромео 2.20.5 пересічно на годину 86 км.; 2) **Брошек** (Німеччина) на Мерцедесі 2.34.25.4 пересічно на годину 78.05 км. після 6 зупинень наслідком дефекту. **Штук** відступив у 37-ім окруженні наслідком дефекту холодільниці. Стястни (Чехія) відпав у 12. окруженні. На першім закруті Стрийської вулиці розбив авто об ліхтарню. Йому самому нічого не сталося.

Карачіоля встановив новий рекорд окруження в часі 2.3.2. Здобув чашу президента Польщі.

ЛІҐОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Чорні — Польонія 3:0 (2:0).
ЛОДЗЬ. ЛКС — Варта 2:0 (2:0).
КРАКІВ. Висла — Гарбарня 2:1 (1:1).
ВАРШАВА. Варшавянка — Погонь 1:0 (1:0)

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Чорні І. Б. — Ревера 0:0.
„ Лехія — Польонія 1:1 (0:0).
„ Світезь — Гасмонея 2:1 (1:1).
СТРИЙ. II. Сокіл — Погонь 5:2 (3:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ВАРШАВА. Рапід (Відень) — Леґія (Варшава) 4:1 (2:1).

ВИСТУП ФРАНЦУСЬКОЇ ДРУЖИНИ КОПАНОГО МЯЧА У ЛЬВОВІ.

Управа „Погоні" законтрактувала мистецьку дружину Франції в копаному мячі „Ред-Стар" із Парижа. В складі французької дружини виступають південно-американські й англійські грачі. „Погонь" виступить у повному, найсильнішому ліговому складі. Меч відбудеться в середу 22. червня в год. 18. на грищі „Погоні" за Стрийською рогачкою.

—o—

Дописи.

ТУРКА, н. Стр. (*Вечір пісні. — Міські вибори. — Віче ББ. — Матура.*) Дня 14. V. ц. р. влаштував рухливий виділ „Української Захоронки" в Турці вповні удачний вечір пісні. Побіч хоральних виступів аматорського кружка Читальні „Просвіти" в Турці подобалися дуже численно зібраній так українській, як і польській та жидівській публиці барітонові соля о. А. Левицького при знаменитім акомпаніяменті О. Щипкової і гарна декламація Тусі Левицької. — При доповняючих виборах до міської ради в Турці в днях 24. IV., 8. 10 і 12. V. ц. р. вийшли радними всі кандидати Укр. Виборчого Комітету, якому проводив д-р М. Кондрат, а саме: дир. П. Шеремета, о. А. Левицький, д-р Д. Марців, В. Тисовський, дир. Е. Яцкулик і Ю. Павлюк, в виду чого твердження кореспондента „Нового Часу" ч. 109 з дня 20. V. ц. р. на тему невідповідного переведення виборчої акції минаються з правдою. — В дні 8. VI. ц. р. відбулося в

Турці віче ББ, в якому взяли участь війти і писарі Турчанського повіту і останки УНС-а. Після реферату посла Войтасевича, промовляли гімн. дир. д-р Я. Єлліньский, В. Білинський і на сором українського учительства учитель М. Лісний з Ясінки Масьової (по польськи і по лінії свого політичного провідника Ю. Мартиниця з Ісаїв)!!! — В днях 7—10 червня н. р. при матурі в тутешній гімназії під проводом делегата Кураторії Ю. Лещія зложили іспит зрілости між іншими В. Ґавяк, В. Корчинський, М. Шеремета, В. Мартинович, З. Лодинська, Ф. Рапавцівна і А. Гошовська.

На санування Т-ва „Просвіта".

XXV. ВИКАЗ ПІДПИСАНИХ ПОЗИЧОК НА САНУВАННЯ Т-ВА „ПРОСВІТА".

Жовква: Мацех Андрій 5, о. Метик Юрій, Артасів 20, о. Мухнацький Яків 10, Романків Іван 25, Романчак Йосиф, Добросин 5, Хоминівна Ольга, Пили 20, Флякевичівна Ліна, Любеля 20, Чернюх Григорій 10, Чуквінський Петро 5, Взаїмна Поміч Учит. 50, Пов. Союз Кооп. 50, Кооп. „Народний Базар" 25, Кооп. „Єдність", Скварява Стара 10, Войтович Евгенія, Жовтанці 10; **Журавно:** о. Музичка Григорій, Чертіж 25, о. Пилипчук Василь, Любша 25, о. Тимків Іван, Баличі 25, Парох. церква, Баличі 10; **Калуш:** Матвійців Петро 10, Одливаний Евстахій 5, Ортинський Фелікс 10, Павлишин Петро 10, Посацька Анна, Кропивник 10, Посацька Павлина, Кропивник 10, Пігуляк Ізидор 20, Пісецький Данило, Бережниця 120, Сандурський Іван 5, о. Тисовський Володимир 10, Улян Данило 5, о. Чорнега Михайло, Студінка 20, Шипайло Теодор 5, Яцків Андрій, Кропивник 10, Читальня Просвіти, Вістова 5, Кооп. „Воля", Берлоги 25, Кооп. „Надія", Верхня 15, Чит. Просвіти, Голинь 5, Чит. Просвіти, Студінка 5, Філія Союзу Українок, Калуш 5, о. Сілінський Лев, Вістова 5, Семянишин Яків, Калуш 10, Радивил Петро, Калуш 10, Дозорський Микола, Пійло 10, Ребрик Михайло, Калуш 10; **Козова:** Паук Олекса, Плауча Вел. 10, Ревний Яцко, Плауча Мала 5, о. Мих. Юхнович, Плауча Мала 50, Чит. Просвіти, Плауча Вел. 25, Кооп. „Згода", Плауча Мала 35; **Коломия:** Новак Микола 5, Пйотровський Теодор 20, Породко Василь 5, Пухальська 5, Ришка Лев 5, Семкович Мих. 10, Синенький Олекса 5, Ульванський Льонгін, Яблонів 15, Чайковський Осип 5, д-р Шипайло Ярослав 5; **Комарно:** Утриско Осип 50; **Копичинці:** Пенцак Василь 10, Рошаковський Осип, Сорока 25, д-р Фірчук Остап 10; **Краковець:** Матіяшевський Даміян 5, Новоставський Василь, Кобильниця 6, Паранкевич Юліян 5, Столяр Ілько, Серни 5, Струс Іван 10, о. Тарчанин Михайло, Хотинець 15, Чит. Просвіти, Хотинець 50, Чит. Просвіти, Млини 5, о. Турчиновський Марко, Млини 5; **Лежайськ:** Чит. Просвіти, Дубно 25; **Ліско:** о. Панасевич Дмитро, Стежниця 50, Кооп. Банк, Устрики Дол. 100, Кооп. „Народний Дім", Устрики Дол. 100, Чит. Просвіти, Устрики Дол. 50; **Львів-повіт:** Попович Іван, Миклашів 5, Пигель Микола, Жиравка 5, Чит. Просвіти, Запитів 5, Кооп. „Поступ" Яричів Новий 25, Івахів Василь, Миклашів 10, о. Василь Воронюк, Миклашів 20, Ніяківна Іванна, Яричів Новий 30; **Львів-місто:** Андрушків Теодор 20, Андрушишин Ілля 10, Бабійчук Стефа 5, Бакович Петро Volод. 30, Баранова М. 5, Берест Дмитро 5, Боднар Михайло 12, д-р Бречка Дмитро 20, Бучко Іван 20, Василик Іван 20, Вербицька Евгенія 10, Войновська Анна 10, Волянський Сергій 5, Гевківна Текля 10, Гірнякова Олександра 5, Горалевич Ярослав 24, Грабар Іван 10, Гриневецька Іванна 50, Гриньовська Евгенія 20, Галюта Михайло 100, Гралич Олена 5, Дулеба Дмитро 5, Думич 5, Завадська 5, Жилачкова Марія 5, Жук Андрій 25, Ерстенюк Дмитро 50, Іванчук Степан 5, Івасько Марія 5, Іськів Марія 5, Кавута Михайло 10, Капуста Микола 20, Королишин Мирон 5, Коцюба Павлина 10, Кріса Захарій 5, Кудлович Катерина 5, д-р Кучер Володимир 10, Лотоцький Володимир 5, Луцький Василь 10, Любяк Михайло 10, д-р Макарушка Любомир 30, інж. Мельник Андрій 25, Мельничук Михайло 10, Мигаль Андрій 5, Москва Микола 5, Наконечний Трофим 15, д-р Нижанковський Нестор 50, Олійник Маріян 50, Огоновська Ірина 5, Ольховий Василь 10, Ольховий Ілярій 10, Павлюк Емануїл 50, Патерак Іван 5, Подлевський Адольф 100, Поляк Василь 5, Раковський Роман 5.40, Рудецька А. 5, Савчук Михайло 20, Салик Степан 20, Сеньківна Ірина 10, Стадник Михайло 10, Стасів Григорій 5, Стевчак Іван 10, Струк Микола 5, Терлецький Микола 30, Турик Петро 10, Филипович Володимир 5, Чухрий Григорій 5, Чура Михайло 5, Шибельська Марія 5, Ярош Іван 5, Яцик Віктор 5, Читальня Просвіти, Богданівка 50. — Разом 2.927.40 зол.; разом з усіми попередніми **61.977.29 зол.**

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 18. VI. 1932 р. за масло експортове та десерове пріва 2·20 зол., за літру молока 17—18 сот., літру сметани 0·90 зол.; сир ... 3·50 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Вівторок, 21. VI. год. 7.30 веч. „Королева передмістя".

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 21. VI. год. 8. веч. „Остання ніч Фреда Крака".

Кіна.

АПОЛЬО: „Революціонерка".

КАСІНО: „Наші невинні наречені".

КОПЕРНИК: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

ЛЕВ: „Дзвонар із Нотр Даму", нова звукова копія.

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

МІРАЖ: „На струнах кохання" (на осн. Декобри) „Христя лісниківна".

ОАЗА: „Ранго", „Золота долина".

ПАН: „Кінець світа", „Чар лісів".

ПАЛЯС: „Ніч шалу".

ПАСАЖ: „Чорний яструб" (Кен Мейнард) і додатки.

ПРОМІНЬ: „Співець Парижа".

СОНЦЕ: Гарі Піль і Чаплін.

СТИЛЕВЕ: „Наша є ніч".

УТІХА: „Пат і Патахон на зальотах", „Бич права".

ХИМЕРА: „В маленькій каварні".

Програма радіо.

Середа, 22. червня 1932.

12.20, 12.45, 15.10 Грамофон, 12.40 Метеор. комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.40 Для дітей „Прощай школо", 15.52 „Як Немцевич вступив до школи кадетів", 16.05 Грамофон, Сільва рерум, 16.45 Летунські новости, 17.00 Пополудневий концерт, 18.00 „Спорт у житті молоді", 18.20 „Із Сх. Торгів", 18.50 „Радіо дітям" фейл., 19.45 „Святоіванські англ. танці", 20.00 Трансм. із Варшави Концерт хору ім. Лисенка під дир. Серг. Соллогуба, 20.55 „Привид" оп. Б. Пруса, 21.10 Фортепян, 22.00, 22.50 Танк. музика, 22.25 „Новини зі світа зір і планет", 22.40 Спорт.

Середа, 22. червня 1932.

Кенігсберг (217,1) 20.00 „Бокачіо" оп. Суппе, **Братислава** (278,8) 12.30 Скандинавська музика, 18.00 Мадярська нар. музика, 19.30 Скрипка, 20.00 Нар. авдиція, **Мілано** (331,4) 20.30 оперетка, **Букарешт** (394,2) 19.40 Пісні, Алексію, арт. опери, **Деблін** (413,8) 15.00 Трансм. евхаристичного свята, **Білгород** (430,4) 17.30 Пісні, **Рим** (441,2) 20.45 „Іль Грільо" оп. Зандонаї, **Брюселя** (509,3) 17.00 Сонати, 20.00 Концерт, 21.00 „Ле Флерор" драма Лерберга, **Відень** (517,2) 11.30 Концерт, 19.45 Танці трьох століть, **Мінхен** (532,9) 21.00 „Хорий з уроєння" ком. Мольєра, **Харків** (937,5) 15.00 Українська музика, 15.30 Грамофон, 16.00 Концерт для дітей, 18.00 Концерт або авдиція, 20.00 Оркестра й солісти, 24.00 Комунікати, Грамофон, **Ленінград** (1000) 18.00 Трансм. з опери, **Париж** (1724,1) 20.45 Вечір пісенькарів.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Торговельна Школа Т-ва „Просвіта" у Львові, вул. Корняктів ч. 1. з правами державних шкіл, приймає до кінця червня вписи на трирічну науку для хлопців і дівчат, на піврічні і річні торговельно-кооперативні курси та курс абітурієнтів. — **Управа.** 2052 3—3

„Рідна Школа" в Стрию веде в шк. р. 1932/33 такі школи. 1) 7-кл. народню школу (вправ) для дівчат і хлопців, 2) жіночу семинарію з правом прилюдности (звороти.) — курси II—V., 3) 4-ту клясу гуманістичної гімназії для дівчат і — залежно від дозволу — також хлопців. **Вступні іспити** до 4 кл. гімназії і на II., III. і IV. курс семинарії: **28 червня. Вписи до всіх шкіл:** щодня передпол (до 4. VII.) **Дирекція.** 2070 2—3

Стислі реколекції в Рогатині (мала Семин): 1) для Пань від 13. липня (веч.) до 17. VII.; 2) **для священиків** від 17. VII. (веч.) до 21. VII. Оплата 4 зол. денно. З собою взяти подушку, простирало і накривало. Провідник о. ігум. де Вохт Ч. Ізб. Зголошуватися негайно у о. Г. Кудрика Рогатин. 2087 1—2

Вписи до V. кл. вселюдних шкіл у Перемишлі, а саме: до школи ім. М. Шашкевича (вул. Смольки ч. 10) і школи Брацтва Св. Миколая на Засяню (вул. св. Івана ч. 42) продовжені безречинцево. Зголошуватися зараз устно або письменно.

Рідна Школа в Самборі отвирає на основі уповажнення замісць першого курсу учительської жіночої семинарії IV. клясу гімназії гуманістичного типу. Вписи переводить дирекція семинарії від 17. червня ц. р. в урядових годинах. Зголошуватися можуть учениці, що покінчили VII. клясу вселюдної школи. Речинець іспиту оголоситься.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВИСОКІ ціни за золото, брилянти, перли — платить Домбровський-Розважевський, Академічна 2. 1993 3—?

КУПЛЮ піяніно або фортепян. Зголошення під **„Кріза"** Адміністрація. 2—4

ПАРОХ. 73-літний самітний вдовець шукає старшої, інтелігентної, лагідної вдачі женщини до заряду дому. Негайне письменне зголошення з поданням умовин слати: Гр. кат. Уряд парохіяльний в Чирній, **Czyrna, p. Śnietnica ad Grzybów.**

ПРОШУ добродія, що 18. VI. підчас заупок. богослуження в Преображенській церкві взяв переховати мою течку з монограмом Я. Б., передати її, а бодай книжки й записки з неї. Управі філії академічній гімназії у Львові, Рутовського 22/III. 2084 1—1

„ESHAPE" Ска з о. п. Львів, Личаківська 27, тел 4-69. Продаж і обслуга самоходів **Форда.** Нові моделі восьмо- і чотиро-циліндрові. 1982 2—2

ХЛОПЦЯ до науки прийме кушнірська робітня Юліян Глушевський, Коперника 16. 2083 1—1

КРИНИЦЯ „ЗНІЧ", центрум, комфорт, харч вибагливий, поляна, ліс. Ціни конкуренційні — Яблонська. 2090 1—4

■ **ВОРОХТА пансіон „Стелли" під власним зарядом — ціле удержання 5-разовий обильний харч — денно 6· зол.**

НА ФЕРІЇ відбитки найновіших робіт та взорів, мережки, плісі гафти. Ціни знижені. **Заведення Гафтів** Козловська, централя Академічна 22, філія Сапіги 28. 2068 2—3

ЯРЕМЧЕ вілля „Чорногірчик" найздоровше положення, сонішні кімнати, першорядний харч, пять разів денно, ціни дешеві, Герчук вул. Карла Обста, Яремче.

КОСІВ, пансіон **„Victoria"** (біля санаторії д-ра Тарнавського) поручає сонишні кімнати. Ціни від 5 зол. Проспекти відворотно.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Подяка.

Люта смерть забрала нам одиноку дитинку, найдорожчу донечку бл. п. Дарію. У тім тяжкім горю одинокою розрадою було для нас співчуття, яке нам виявлено. За те складаємо сердечну подяку. Дякуємо отже Всеч. Духовенству, яке проводило похоронному обрядові, а саме: мітратові о. Олексі Базюкові, пароховi о. Евгенові Лутковичеві, крилошанинові і професорові о. Евгенові Громницькому, канцлерові митрополичої капітули, о. Миколі Ґалянтові, о. Іллі Оляновичеві, о. Петрові Хоминові, о. Никоді Яросевичові і о. Чеминському. Дякуємо за слова співчуття Виділові „Товариства ім. Шевченка", Головному Виділові Товариства „Просвіта", Головній Раді „Учительської Громади", Дирекції Музичного Інститута ім. М. Лисенка і учительському Зборові дів. гімназії Р. Ш. у Львові. Дякуємо врешті о. проф. Евгенові Громницькому і товаришці Покійної, учениці VII. кляси гімназії Р. Ш. п. Дарії Домбровській за надгробні слова, ученицям дів. гімназії за слова співчуття і всім тим, які взяли участь у похоронах і виявили устно чи письменно співчуття в нашому горю. За усе те нехай Бог усім винагородить.

Омелян і Евгенія з Мацуських Терлецькі.

Подяка.

Страшний удар, якого зазнала як жінка Покійного Василя Коссака і молоденька донька Василина, через смерть мужа й батька, став тим страшніший, що ми вичерпані до краю довготревалою грудною недугою Помершого, станули супроти цього удару зовсім безрадні.

Та громадянство Стрия і театральні організації не забули за свого довголітнього співробітника на культурній ниві і зорганізували похорон коштом прихильників Покійного. Зокрема завдяки інтервенції Вп. інсп. Соколовського, голови клюбу українських радних міста Стрия, бурмістр проф. Каїм дав дозвіл на безплатне місце на цвинтарі. Пані меценасова Максимчукова як член виділу театрального Т-ва ім. Старицького при співучасті голови проф. Солтиса занялася грошевою збіркою на покриття коштів. Всеч. Духовенство оо. Височанський, Мартинків і Матковський віддали бл. п. Василеві безінтересовно останню прислугу. Хори театру ім. Старицького і Т-ва „Скала" відвели тлінні останки на місце вічного спочинку. Також і львівська театральна кооператива, а зокрема її голова ради. Дрималик та дирекція причинилися значно до коштів похоронну. Всім тим особам, цілому громадянству, що своєю приявністю на похороні та пп. Лисевичові і Будзиновському, які теплим словом попрощали Покійного — складають щиру подяку

Ірина Коссакова з донькою.

Електричне ЗАВЕДЕННЯ ПЛІСОВАННЯ

М. Ляудона

з днем 1. VI. **ПЕРЕНЕСЕНЕ** до нового льокалю в **ПАСАЖУ МИКОЛЯША,** вхід з брами **КОПЕРНИКА 1, I. п.** телефон 86-37 (над дрогерією). Виконує: плісе, гафти, мережки, ендлі, закладки, ґузики, зразки до гафту. Ціни значно знижені.

ПЯНІНА

першорядної фабрики **T. Betting** Ціни наслідком кризи значно обнижені. Виключно „Дім Шопена", Львів, Сикстуська 11. Продаж на довгоречинцеві сплати свят без задатку. 2075 2—4

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.